

02/04/2019

Ексклузивни интервју са Његовим Блаженством Митрополитом кијевским и све Украјине г. Онуфријем

Митрополит кијевски и све Украјине г. Онуфрије: Неизмерно смо захвални Српској Православној Цркви на ставу о црквеној кризи у Украјини

Боравећи у Кијеву у својству представника Православног богословског факултета Универзитета у Београду на конференцији на Кијевској духовној академији, 26. марта 2019. године потписник ових редова имао је несвакидашњу прилику да разговара са Његовим Блаженством Митрополитом кијевским и све Украјине г. Онуфријем, предстојатељем Украјинске Православне Цркве Московске Патријаршије.

Ваше Блаженство, молимо Вас да благословите све оне који буду читали овај интервју.

Желим свим читаоцима Божји благослов, здравља и нека милост Божја увек

буде уз сваког од нас.

Ваше Блаженство, до каквих је промена дошло у Украјинској Православној Цркви Московске Патријаршије за време Вашег предстојатељског служења?

За време вршења црквеног послушања као предстојатеља Украјинске Православне Цркве није било неких значајних промена и измена. Црква традиционално живи својим молитвеним животом, има активну службу у друштву и бави се милосрђем. Ипак, сматрам да је у овом периоду ојачала молитва због оних силних страдања које нам је Господ допустио да преживимо, као што су рат и политичке промене. Такве ситуације нас приморавају да више пажње усмеримо ка молитви. У данашње време свет је веома усложен и неопходна му је молитва. Данас је постало уобичајено да се људи међусобно осуђују и свађају, али веома мало је људи који се моле, који својом љубављу обједињују све око себе и међу собом. То је неопходно данашњем друштву зато што нас грех раздваја, а недостатак молитве чини да грех побеђује. Због тога је наша Црква усугубила своје молитве. Свако од нас је укрепио молитве у том периоду да би њом и покајањем уништили и искоренили зло које се налази у нашим срцима и међу нама и које нас удаљава и од Бога и од других. Стога се увек враћамо молитви, нарочито у данашње време. Такође, увек помажено онима који пате, нарочито онима који су пострадали у току ратних дешавања. Покушавамо да помогнемо и материјално, али више пружамо психолошку подршку и духовну помоћ, јер је то служење наше Цркве и оно чему нас је призвао Господ.

Које бисте од догађаја издвојили као најзначајније у току Вашег служења као предстојатеља Украјинске Православне Цркве?

Могоа бих да кажем да је један од таквих догађаја литија коју смо организовали у тешко време међусобног конфликта између Истока и Запада у Украјини[1]. Литија је имала почетак са Истока из Светогорске лавре у Доњецкој области, а са Запада од Почајевске лавре у Трнопољској епархији. Ове две литије су прошле преко

целе територије Украјине и удружиле се у Кијеву[2]. То је било веома дирљиво зато што су људи ишли током лета, по врућини, многи су се придруживали литији, ишли са децом, чак су и инвалиди сходно својим могућностима учествовали у литији, тј. сви су дали своју лепту (Лк. 21,2-3) у том заједничком молитвеном догађају који је ујединио народ у нашој држави. И када су се учесници литије сусрели у Кијеву на Владимирском брегу тада се није могло без суза гледати на то како су људи телесно уморни од пута, али

духовно испуњени и срећни, грлили једни друге и радовали се што могу да се виде и да буду заједно.

Да ли сте имали прилику да посетите Србију за време Вашег предстојатељског служења?

Желео бих и имам намеру да посетим братску српску земљу и православни братски народ српски. Они су нам увек били блиски и увек драги нашем срцу, као православни, као Словени и као људи који су такође у тешким условима и временима преживели многа искушења.

Недавно је Српска Православна Црква објавила свој званични став о црквеној кризи у Украјини. Како је Синод Украјинске Православне Цркве оценио тај потез?

Ми смо примили писмо са тим саопштењем од Његове Светости Патријарха српског г. Иринеја и неизмерно смо захвални на том ставу који је Српска Православна Црква заузела. Знате да постоје духовне и телесне болести. У овом случају бавимо се духовним болестима које постоје у нашем народу. Свака болест треба да има прави лек. Не може се болест излечити лажним лековима. Данас постоје покушаји излечења раскола тако што се они озаконјују и придаје им се канонски статус. Расколнике су прихватили без покајања, без духовног исцељења. То није прави начин помоћу којег се лечи раскол. Сви расколи су настали због гордости и амбиција људи који желе власт. Знате да је у нашој Православној Цркви један Предстојатељ – Христос. Ми сви Њему служимо: и патријарси, и митрополити, и епископи, и свештеници – сви смо ми слуге Христове. У нашој Цркви нема тог људског властољубља. Ми, као чланови Цркве, увек гледамо на Христа и на то шта нам Он говори и шта жели да урадимо. То је исправан приступ у Православној Цркви. Политичари нас виде као неку политичку организацију, партију. Код политичара су најважнији овоземљаски принципи. Али у нашој Цркви главну улогу имају Божје заповести, а не људски закони. Наиме, људски закони се мењају, а Божје заповести су вечне зато што је и Бог вечан. Оно што је Бог створио и шта Нам је дао такође је вечно. Зато се трудимо да будемо у заједници за свим православним народима у целом свету. Призивам ка томе све који су зашли у раскол да се присете да је Христос Глава Цркве (Еф. 5,23), да се смире пред Христом и да се поврате у братску заједницу и општење са онима који се налазе у канонској Светој Православној Цркви. Стога, ми од свег срца благодаримо Свјатјејшем Патријарху Иринеју, Светом Синоду и Светом Сабору Српске Православне Цркве на правилном и исправном гледишту који су заузели и које звучи веома снажно и ауторитетно. Такође

сматрам да је тај званични став Српске Цркве приморао многе да се замисле којим путем да иду.

Ваше Блаженство, српски народ је упознат са страдањем Ваше Цркве. Какво је стварно стање у Украјини и на какве тешкоће данас наилази Украјинска Православна Црква?

Нажалост, брига верника Српске Православне Цркве по питању положаја Украјинске Православне Цркве Московске Патријаршије је попутно оправдана. Неки политичари се много уплићу у живот Цркве и покушавају да нас или преведу на своју страну, тј. да постанемо део њихове партије и да се бавимо политиком, или, ако то нећемо, покушавају да нас растерају и лише законских права. Због тога се и доносе нови закони, као, на пример, закон који дозвољава свакоме човеку да се самостално определи којој Цркви припада. Код нас у Цркви се сматра да су чланови Цркве они људи који стално посећују храм, који учествују у црквеном животу, који посте и редовно се причешћују светим Христовим Тајнама – то и јесу чланови наше Цркве. Они, пак, људи који долазе у Цркву једампут годишње, а можда и ређе, они нису чланови наше Цркве.

Према новом закону, човеку се даје могућност да се изјасни да је члан Цркве, тј. то не одређује Црква, већ сам човек који може да каже: ја сам члан те Цркве! А у стварности он није члан Цркве, није члан према нашим законима. Због таквог извитоперавања православне традиције многи људи далеко од Ње решавају судбину црквеног објекта. Они се окупљају по селима у неким салама и гласају да одређени храм канонске Цркве присвоје себи. И то се, нажалост, правно сматра кроз легитимним, а у стварности на тај начин отимају наше храмове. Међутим, то није исправно, то не сме да се ради. На тај начин се легализује насилно одузимање цркава. Ми се са тим не слажемо.

Постоји и закон према којем треба да променимо назив наше Цркве. Ми то не планирамо да радимо, ми нећемо да мењамо назив наше Цркве. Наша Црква се одувек звала Украјинска Православна Црква; ми живимо на територији Украјине, у наше цркве иду Украјинци, па се и зове Украјинска Православна Црква. То што постоји конфликт између неких украјинских и руских политичара, Црква ту није крива. Московски Патријарх и Православна Црква у Русији одвојени су од државе исто као што је Украјинска Православна Црква одвојена од државе. У религијској сфери ми имамо општење, ми се молимо једни за друге, бринемо и помажемо једни другима. То је завет који нам је дао Христос, ми га испуњавамо и испуњаваћемо га.

Како Српска Православна Црква, као заједница црквених јерараха и верног народа, може помоћи братској Украјинској Православној Цркви и њеној верној пастви?

Захвални смо на томе што се свештенојерархија Српске Православне Цркве стара за нашу Цркву, на канонској подршци молитвом и речју. Ми се, наравно, молимо за најјаче духовно оружје којим ћемо превазићи сва искушења и све саблазни овога света – за молитву и пост. Молимо вас да нас не заборавите у вашим светим молитвама.

Николај Сапсај

http://www.spc.rs/sr/ekskluzivni_intervju_sa_njegovim_blazhenstvom_mitropolitom_kijevskim